

יח א מ"י פ"ד מלכות
ק"ב הלכה ו סג
ע"ן יח קו"פ ח"ה
ס"מ מ ס"ף ה :
[ובתוספתא ע"ג דמכות]

מדרגין היינו על גבי ארדיות.
של ארון הדמי' "גל אל
נוגל ודופק וא"כ גם הנולל נשמח בזה
דלא אקסא דתני' בפרשות (פ"ה)
מגלה עליון און כן מחסר עליו ונוגל
ודופק און מיר מגלה עליון כדדמן
בתנ"ח מיר פירק כהן גדול (ק"ה)
הוא אומר ר"ל דלית' לגבי כללי
הוא אומר התם ברשעים דא
הגסור מגלה עליו עד שיהא ח"י נוג
ואפילו כס כהן מחסר עליו בדרגין
בפרק במה אפילו (חולין ע"ד).
ברשעים דא כהן א"כ מהו מ' מהיס טמא
ומפקין ליה מעל כל נפשות מה לא
יבא וי"ל דהתם מעל מקום חיו שם
טומאה הגסור מגלה עליו כולל
גסור חזני מלל גסור וכלד און כהן

מוסר עליו וא' נמי האצביותא כסרה
 חקנים הראשונים [מזר ג.] שהיו
 לאומי' רביעית דם גס בתגלתא מיר
 ומיהא תימא אחאז' חין המא מטמא
 בזהל כיון שהסביו עולמא מקבל
 טומאה חלה דבר המעלם טומאה
 איט חוץ כפי הטומאה אם כן מטמא
 בזהל ו"ל דחין מטמא אלא דז חיון
 שבו אכל דז פנימו טהור כדחתן
 במסתא אלא כפס"ז (מסריס)
 חבים שהיו מלואה משקין (מסריס)
 ומוקפת למד פתיל ועשאה גולל
 לקבר הטנע בה מטמא טומאת כשטה
 והחבים והשקין שהיון לפי שלד
 פנימו טהור ומהיו תימא חס' שלד
 פריסם כפ"ק ערבורן (דף ט) (ז) גבי
 דחין ששין כמעלי חיים גולל ודופן
 לקבר ואז גולל היינו כסוי הארון ובי
 עושין כמעלי חיים כסוי הארון (ז) ע"כ
 פ"ד גולל היינו מזהב חס' דרך בני
 אדם ליתן בהם על הקבר לשמון
 שיהיו עליו מזהב' :

רוב ארעות יש להם חלל טפח.
 וכל שרלם הרקון פתוח טפחם
 טפח סתום וארבעה כ"ט צו פותח
 טפח מטמא וחסרין בלד הרקון (כ"ו)
 בדמאדמין נחמסת ארעות כ"ח" (ה' יק)
 נפח ארעות הטנע בהמן ה'דד'ין טפח
 פ' בלד הרקון מפני שטומאה בוקעת
 וטולה בוקעת וורדת ולם טפח מקום
 שטומאה טפח ע"ט (ז) על דרום טפח
 הטנע בה חלל מקום טנע מפני שזוא
 בקבר סתום אלאח בקבר סתום ח'טו
 מטמא כל כביציו אלא כשם עליו
 טפח חכל בשטומאה רעוה ח'טו משחא
 חלא כנגד השומאה חלא חל מזל הרקון
 וספח המוכר פירות (כ"ב" יק דף ט"ז)
 להארד (**): **ורא ארעותו** ח'טו
 גבי נזיר כח'טו על (כל נפשות) [נפח] מפתח
 ח'טו יבא ויכסו כתיבם וטלבו ויחממו
 לח'טו ויחממו לא יטמאו ויחממו יארי
 ויחממו ויחממו ח'טו יבא ויכסו ויחממו יארי

מה תלמוד לומר נעשים לה אילנות? לא
הא הלא להויתו? מה מזה שמורה? לא
נעשים לה אילנות? והאמר משה מ
שם: אילני צדק וסבן עץ שלום
מנעמה אלה לאמו חלב משמח הוא לה
שם איהו כהן גדול וצדק דקדושתו
לשמה לקרבוהו אשפ"ב לחזקו הוא
למה מזה ואם איש ענין לגדור
ענין לב"ב נור ואילנותיו הם תלמוד לו
לשחוט פסחו ולמול את בני דאס
מני שקלו על ארס אדור נור
(פ"ב ד"ק) גבי מנעמה דיוסף דהכא
פריך דיומאס הוא דאס דתרייר דהכא

תִּימָה לַפֶּה דִּפִּי גֹלֶל כִּסּוּי
יָגַע עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה לְרִצּוֹת
וְהִיאֲךָ הָיוּ מְדַלְּגִין עָלָיו וְיִלְכָּה
(בא) * כָּל קוֹמָאָה שְׁאִין הַגְּזִיר

העומדים בשורה וכו' : *ת* "שורה הראויה פניהם פטורה ושאינה ראויה פניהם חייבת רבי יהודה אומר הבאים מחמת האכל פטורין מחמת עצמן חייבין; אמר רב יהודה אמר רב ה'מצא כלאים בבגדו פושטן אפי' בשוק מ"ט
אין חבמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה' כ"מ
שיש לחלול השם אין תולקין בכבוד לרב מתיבי
קברו את המת וחזרו ולפניהם ב' דרכים אחת
מחורה ואחת ממאה בא במחורה באין עמו
במחורה בא כממאה באין עמו כממאה
במחורה בא כממאה באין עמו כממאה

משום כבוד אמאי לימא אין זכמה ואי
תבונה לנגד ה' תרגמה רבי אבא בבית הפרס
דרבנן דאמר *רב יודיה אמר שמאל ימנח
אדם בית הפרס ויולך ואמר רבי יודיה בר
אשי משמיה דרב יודיה הפרס שנדש שדור
ת"ש דאמר ר' אלעזר בר צדוק 'מדלגין הייט
על גבי ארונות של מתים לקראת מלכי ישראל
ולא לקראת מלכי ישראל בלבד אמרו אלא אפי'
לקראת מלכי עכו"ם שאם זוכה יבחין בין מלכי
ישראל למלכי עכו"ם אמאי לימא אין חכמה
ואין תבונה ואין עצה לנגד ה' כדרכא דאמר
רבא דבר תורה אהל כל ישיש בו חלל טפח
חוצץ בפני הטומאה ושואן בו חלל טפח אינו
חוצץ בפני הטומאה ורוב ארונות יש בהן
חלל טפח וגזרו עליהם לישש בהן משום שאין בהן
משום כבוד מלכים לא גזרו בהו רבנא*
*גזרו כבוד תבריות שרוחה [את] לא תעשה
שבותרת ואמאי לימא אין חכמה ואין תבונה
ואין עצה לנגד ה' תרגמה רב בר שבא קמיה
דרב כהנא בלא °דלא תצור אויביו עליהו

לאי דלא תסור דאורייתא היא אמר רב כהנא
*גברא רבה אמר מילתא לא תחייב עליה כל
מילי דרבנן אסמכינהו על לאו דלא תסור
ומשום כבודו שרו רבנן *ת"ש *והתעלמות
מהם פעמים שאתה מתעלם מהם ופעמים
שאין אתה מתעלם מהם הא כיצד אם ידוה
כהן והוא בבית הקברות או דוה זקן ואינה
לפי כבודו או שהיתה מלאכתו מרובה משל
חברו לכך נאמר והתעלמת אמאי לימא אין
חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה' שאני
התם דכתיב והתעלמת מהם וליגמר מינה
*איסורא מממונא לא וליפני ת"ש *ולאדחתי
*מה תלמוד לומר הרי שיהיה הולך לשוחרם
את פסחו ולמול את בנו ושמע שמת לו מת
יכול יחזור ויטמא אמרת לא יטמא יכול בשם
שאינו מטמא להם כך אינו מטמא למת
מצות תל' ולאדחתי לאחרות הוא דמיא מטמא
אבל

הוא מנסה מת נפקא כוליה ולא יומא לא. לנחמו מה תלמוד לומר
הוא מדלחי נפקא אלא להביא
קדושות לין הכתוב מהסדירו
ת מניה לחייומה תלמוד לומר
תקבור דגם בלא מידות תבור
דלחיו תלמוד לומר פסחא הוה
דאין ולא תשחן הדיוס מיר הוה
וד הרי שסם היה כ"ג ומיר והלך
מלות עובא אפי' לחיוריה אבל
התן גדול וטובה פסח משמע
שחמה אשור פסח וטובה פסח
קדושות האלו בו כדפריש"י אבל

חוקי אהורי שורה הפנימית והאבל יושב
חממת כבוד שלא בלו נחם חלל לראות
מובה נגד ה' : חם עמם . שיש בה
: צבים הפרם . דלל ממחל חלל

וְחָסוּ חֲכָמִים שְׂמֵאל לְדָלָלוֹ כְּלִי הַמִּתְחַשֵּׁשׁ
 אֶת הַעֲמֻתוֹת וְהַדּוֹרִם עֲלֵיהֶם מִכִּסֵּין
 וְעַם כְּשֹׁרֵת מִמָּחָא בִּמְנַחַח וְעַמָּה
 וְלֹא בִּחְלָל וְיִינן מְדַרְבְּקִין אוֹת לְדֹחֵס.
 רַבֵּן אֱלִיָּהוּ אֲחֵלְטִים לְפָנֶיהֶם וְגַבִּי אֲלֵב:
מִנְחָה אֲדָם . לִפְנֵי הוֹאֵה ה' שֶׁ עַם
 יִרְאֵת דְּלִי דְחֹרִיבִיחָא הוּא לֹא אֵינִן
 מְחַלְטִין דִּים כּוֹזֵי הֵלֵךְ לְמִסְמַךְ
 אֲנִישָׁה וְאֶךְ בְּדִיקָה לְעוֹשֶׂה פֶסַח
 אֲשֶׁתִּירִי וְלֹא לְחֹלֵטִים תְּרוּמָה בְּדִמְרִינִן
 בְּחֹמֶר בְּקֹשׁ (אֲשֶׁר יֵדָע הוּא) : **שְׁנֵשׁ**
 בְּרַגְלִים : לְקִרְאָם מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל . הָרִי

לכבוד הבריות עובדים על נפש הל'
ישמא (ויקרא כא) והא ר' אליעזר בר
דלוק כהן הוה כדאמרין בבבאבא
(דף לו:) **הולין** חמורין לארין: **דבר**
טורא. הלכה למשה מסיני: אינו
חולץ כפני הסומא. דנקראת סומא'
רעוה ובזקעת וטוהל: **חלל לא תפס**.
קס"ד כן ל"ת קאמר: **כלא דלא**
חסור וכו'. אחיוני עליה. אינו
סבור דאפי' אמרו לו דבר טורה ויהא
שומד כפני הכבוד יעבור עליו והא
הא נמי דאורייתא הוא: **כל מגיל**
דרבנן וכו'. והכי קאמר להו דפני
שהא מדברי סופרים נדהם מהם
כבוד הבריות וקרי ליה ל"ת מאס
דכתיב לא תסור. ודקא קשיא לכו
דאורייתא הוא. רבנן אחתה לקיישי
לעצור על דבריהם היבא דלוי' בעל
הפסוק **בגון** לנפולט לא חזי' שם
בית הסא לקטע (בבא דף פה:) ואי
שנפסקה זילית מליה כבדמילת לא
א'ל'ארי' להביח מליה ס' וליכנס לביתו

ערוס (מנחת דן תת): וס' צבצב
הקברות: האבדה: ואינ' לפי צבדו.
אין האבדה האבדה לפי צבדו להשיבה
או שיהיה מלאכתו מרובה. שדמי
בטול מלאכתו לדרוך אחרים ימרים
על דמי האבדה ולא ידעו הבעלים
להשיב לו יותר ממה שמשיב מנם
ומנח' הוא מפסיד: ונגמר מ'ס
לגבי כללם דאמרן פושטן אפילו
בזק: מ'ס. קל מאיסורא: לא
ולאסורו על המדוד לומר. צבד
כלמי היורה לה' על גפם מה לא יציב
וסמך ל' לאביו ולחמ' לאחיו ואלהותו
לא יטמא להם דהא כוליה ככלל עי'
גפם מה לא יצא היו ולמה יצאו להציב
פרט למת מזה לזה מה המדוד לומר
משום מה מזה לא יצטרך למלאכה
נפקא ודמי ל'ס צבד' למדוד שחם
הם מיר' או פקן דהוו עליה שחם
קדושת אף הוא לאמו הא דלא ישמח

ויחזיקו מה תנמוד וומר הרי סיבה
 י' ישמא אכל משמא למת מזה ולחיות
 ו' עין לא תהיה עיני למי השולח
 י' ב'ט משמא למת מזה: **ושמס**
 י' ישמא לזה: **אמרס לא ישמא**. והחזיק
 ו' עליו וזה הפסא שראו צדקת אלה
 ו' לא ב'ט מ' (ח) מנות צדקת אלה
 ו' קאמר דמינת וצריי משכב הפסא
 אכל
 ג'ט מזה: **אמרס** לא ישמא
 י' לשמא לקרובים וימיה דנבזחין
 ב'רייהא דהסא דקאמר לא ישמא ומא
 ו' שאלי לשמא על כן גראס דפרס אמר
 ו'

וְשִׁמְרָה מֵכַף
מִתּוֹךְ כֶּסֶף

פִּירֻזִין סג.
אֲדָרִיץ סג.
(בְּזֻעוֹת ה')

עיניו דף ג'
 פתחיו דף ג'
 שם דף ט'
 תנאים דף ט'
 מנחות דף ט'
 ברכות דף ט'
 דף ט'
 [ועין בכל
 המצוות
 וכתב שם
 משה
 משה]

מנחות דף לו:
[שבת פא: זר:
מגילת א:
עירובין פא:]

מנהדרין דף
יה:ב"מ דף :

[כתובות :
מז: קדושין :

— 3 —

מלכות שיש בה
קדוה היא :

דערנאך
פאל. וועג
וועג וועג

פד שיח
וכס' ש'
סגב מסור' י''

ר' יהושע בר' אב